

ЦАРУВАНЕТО В ЖИВОТА

Осмо съобщение

Царуването в живота

Пасажи от Писанията: Римл. 5:10, 17, 21; 12:5-7; 16:1-16, 20

I. Божието пълно спасение е предназначено да можем да царуваме в живота чрез изобилието на благодатта и дара на правдата—Римл. 5:17, 21:

- А. Царуването в живота е пълното преживяване на органичното спасение на Бога—стих. 10, 17, 21.
- Б. Дарът на правдата е за Божието юридическо изкупление; благодатта е предназначена да можем да преживяваме Божието органично спасение—1:17; 5:10:
 - 1. Дарът на правдата е Божието юридическо изкупление, практически приложено върху нас—3:24, 26.
 - 2. Благодатта е Самият Бог като нашето всесъдържащо снабдяване за нашето органично спасение—1 Кор. 15:10; 2 Кор. 12:9.
- В. Най-висшето достижение в следването на Христос е царуването с Него в Неговия божествен живот чрез Неговата изобилна благодат—Фил. 3:13-14; Римл. 5:17, 21:
 - 1. Да царуваме в живота, означава да побеждаваме и да управляваме над Сатана, над света, над греха, над плътта, над себе си и над всички обстоятелства, свързани с обкръжаващата ни среда—8:2, 35-37.
 - 2. Необходимо е всички вярващи, които са получили изобилието на благодатта и дара на правдата, да практикуват ограничаването в божествения живот—вж. Мт. 8:9.

II. Трябва да навлезем в преживяването на царуването в живота—Римл. 5:17, 21:

- А. Ние се новородихме чрез божествения, духовен, небесен, царствен и царски живот; този живот ни поставя на престола да царуваме като царе над всичко—Йн. 1:12-13; 3:3, 5; Откр. 5:10.
- Б. От гледна точка на преживяванията, да царуваме в живота, означава да се намираме под управлението на божествения живот—Мт. 8:9:
 - 1. Христос е образец за царуването в живота под управлението на божествения живот на Отца—вж. стих. 5-13.
 - 2. Павел е пример за човек, който в живота и в служението си се намираше под управлението на божествения живот—2 Кор. 2:12-14.
 - 3. Когато царуваме в живота, намирайки се под управлението на божествения живот, ние сме избавени от властта на тъмнината—Кол. 1:13а.

КОНСПЕКТИ ЗА ОБУЧЕНИЕТО

4. Когато се намираме под управлението на божествения живот, ние живеем в царството на Божия възлюбен Син, където биваме управлявани и ограничавани в сладостта на любовта—стих 13б.
- В. Да царуваме в живота, означава да покоряваме всички видове неподчинение—Римл. 5:17-18, 21:
 1. Царуваният дух трябва да бъде силен и жив, активен, а не пасивен, положителен, а не отрицателен, усърден, а не разпуснат.
 2. Хората с такъв дух не само пазят реда и се покоряват на Божията власт, но имат и силна вяра и постоянно упражняват Божията власт от позицията на възнесение—Мт. 28:18; Еф. 2:6.
- Г. Да царуваме в живота, означава да насочваме сърцата си към Господа—Пр. 21:1; 2 Сол. 3:5.
- Д. Понеже царуваме като Бога в живота, ние ставаме като Него по живот, по природа, по изражение и по функция, но не и в Божеството—Римл. 5:17, 21; Кол. 3:4; 2 Петр. 1:4.

III. Царуването в живота в 5-та глава на Римляни е ключът към всичко в глави от 6—16 на Римляни:

- А. Трябва да разглеждаме всичко в глави от 6-та до 16-та в тази светлина.
- Б. Царуването в живота е описано в глави от 6-та до 16-та; всички неща в тези глави са следствие не на нашите усилия, а на получаването на изобилието на благодатта—5:21.
- В. Ако царуваме в живота, ние сме във всички неща, представени в глави от 6-та до 16-та.

IV. Следствието от нашето царуване в живота под управлението на божествения живот е истинският и практичен живот на Тялото, изразяващ се в църковния живот—5:17, 21; 12:5-8:

- А. За всяко едно от нещата, свързани с живеенето на живота на Тялото в 12-та и 13-та глава на Римляни, е необходимо да бъдем управлявани от божествения живот, за да живеем за Господа—вж. 2 Кор. 5:14-15:
 1. Трябва да представяме телата си като жива жертва—Римл. 12:16.
 2. Не бива да ставаме съобразни с този век, а трябва да се преобразяваме чрез обновяването на ума—2-ри стих.
 3. Не бива да мислим за себе си по-високо, отколкото трябва да мислим, а трябва да мислим трезво, както Бог е определил на всекиго мярка на вярата—3-ти стих.
 4. Трябва да знаем, че в Тялото Христово има много части, но не всички части имат една и съща функция—стих. 4-5.
- Б. Трябва да живеем живот на най-възвишените добродетели за живота на Тялото чрез царуване в живота:
 1. Трябва да обичаме нелицемерно и да се обичаме горещо в братолюбие—стих. 9а, 10а.

ЦАРУВАНЕТО В ЖИВОТА

2. Не бива да сме лениви в ревността, а трябва да сме пламенни в духа, служейки на Господа—11-ти стих.
3. Трябва да издържаме и да устояваме в скръбта—стих 12б.
4. Трябва да се радваме с онези, които се радват, и да плачем с онези, които плачат—15-ти стих.
5. Ако е възможно, доколкото зависи от нас, трябва да живеем в мир с всички човеци—18-ти стих.

V. Трябва да царуваме в живота, подражавайки на апостол Павел, за въвеждането на местните църкви в общението на Тялото Христово—16:1-16:

- A. Сред църквите, съставляващи единното вселенско Тяло Христово, няма организация, а има общението на Тялото Христово—Фил. 1:5.
- B. Общението сред църквите е общението на Тялото Христово—1 Кор. 10:16:
 1. Господното възстановяване се основава на истината, че Христос има само едно Тяло, което се изразява в много местности под формата на местните църкви—Еф. 1:22-23; 4:4; Откр. 1:11.
 2. Понеже има един Дух, има само едно Тяло и само един кръговрат на живота в Тялото; този кръговрат е общението на Тялото Христово—Еф. 4:4; 1 Йн. 1:3, 7.
 3. Общението на Тялото Христово е кръговратът на Духа; когато Духът циркулира в Тялото Христово, с Него циркулират божествеността, човешката природа, личността на Христос, Неговата смърт и Неговото възкресение.
 4. Божественото общение е реалността на живеенето в Тялото Христово—1 Кор. 1:9; 12:12-13, 27.
- B. Чрез общението на църквите в Тялото Христово Бог на мира ще смаже Сатана под нашите крака—Римл. 16:20.

VI. В 16-та глава на Римляни виждаме прекрасния образец на апостол Павел в привеждането на всички светии в смесващия живот на цялото Тяло Христово; именно в този живот можем наистина да царуваме в живота—5:17:

- A. Павел поздрави светиите един по един, споменавайки най-малко двадесет и седем имена; това показва, че той доста добре познаваше, разбираше и се грижеше за всички тях—16:1-16.
- B. Препоръките и поздравите на Павел изразяват взаимната загриженост сред светиите и взаимното общение сред църквите—вж. Кол. 4:15-16.